

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter štane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
1/2 leta 10 „
1/4 leta 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Grašičanskem“ in „Kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, daje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po pit-vrstah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarici. Naročnina in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere n spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu. „PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60. „Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrončič na trgu della Caserma.

Šest suhih let.

Tretje zasedanje.

(Dalje.)

Napredni poslanci seveda ne morejo glasovati za proračune, katere skrpucajo Lahi in klerikalci po svoje. Troški za deželno upravo so se zvišali; od napredne strani se je mislilo, da bode uprava vsled tega vplivala na zboljšanje gospodarskih razmer, da bi se tako pospešila produktivita dežele. Občine so strašno preobložene. Že tatás se je težilo, da znaša davčno breme občin v deželi okoli 117%, nekatere imajo tudi do 300% naklad. Deželna uprava bi morala vplivati na to, da se dokaže znižanje in pravilno nalagajo, ali tega se ne dela, kajti občinska gospodarstva ostajajo v tistem stanju, kakor so bila, samo breme se veča od leta do leta. Ustanovilo se je mesto deželnega inženirja, da bi organiziral potrošek za ceste, vodnjake, uravnavo voda itd. Ali takega dela se ne vidi nič, daje se podpore v take namene brez prave podlage, zato tudi ni pravega rezultata. V tem zasedanju se je bil tudi veliki boj za zvišanje učiteljskih plač. Sprejeta je bila resolucija za povišanje deželne davčine na pivo v znesku 3 K-40 v.

Šlo pa je tudi nekaj deželnih podpor v klerikalne namene. V cerkljanski občini je predla trda klerikalcem. Bali so se, da bodo poraženi pri občinskih volitvah. Treba pomagati in pridobiti glasove. To se da storiti tudi z deželnim denarjem. Zakaj pa je združen Gregorčič s Pajerjem? Cestni odbor v Cerknem je dobil takrat kar 3000 K podpore, dasi je bil najmanj potreben in je najmanjši. Zagotovili so nekaj cestnih poprav in deželna podpora je pomagala klerikalcem izborni pri volitvah.

V tistih časih je bil ustanovljena deželna hipotečna banka.

V ta deželni zavod so prišli in prihajajo laški uradniki, in sicer taki, ki ne znajo prav nič slovenski. En sam uradnik v hi-

potečnem zavodu je Slovenec. Ta je bil pa že poprej v deželni službi. Z deželnim hipotečnim zavodom se je veliko bobnalo, kake velike koristi da prinese ubogemu kmetu, in klerikalci so se ponosno trkali na prsi, češ: mi smo to storili! Slovenski kmet, poklekni na tla pred nas in moli nas za velike dobrote, katere ti delimo!

Nò, recimo: res je, da je deželni hipotečni zavod prinesel nekaj koristij deželanom, toda v glavnem le boljšim; revni kmet se je vračal razočaran iz deželne hipotečne banke ter ne hodi več tje po pomoč. Če bi se bil ustanovil tak deželni hipotečni zavod pred 40, 50 leti, bi bilo lahko kaj drugega, bi bil res lahko koristil mnogo kmetu, da bi ne bil zaleš v take dolgovne, kakoršni tlačijo kmetije, toda zavod, ustanovljen pred par leti, ne more vsrčiti naloge, katero je imel vsrčiti. Klerikalci vedo vse to prav dobro, vendar pa kričijo o velikih dobrotah tega zavoda, ker hočejo slepariti javnost. Tudi nikomur ne priporočajo deželne hipotečne banke, marveč jih pohajo v svoje posojilnice; samo kadar se treba pobahati, da so storili Bog ve koliko za kmeta v deželnem zboru, takrat se šopirijo tudi z deželno hipotečno banko, dasi nimajo za njo prav nobenih zaslug. Lahi so jo hoteli imeti, in sedaj jo imajo. Pajer je hotel, Pajerčič je prikimal. Zato pa razmeroma koristi zavod mogo laškemu delu dežele, v slovenskem delu je pomoč razmeroma majhna; gore niso menda skoro nič deležne dobrot tega deželnega zavoda.

V kuratorij tega zavoda sta prišla dva imenitna slovenska moža: Bolko in Lapanja, bivašca poslance. Lahi so poslali v kuratorij svoje najboljše moze, Slovenci najslabše. Ali tako je velela zveza Gregorčiča s Pajerjem. Na razpolago sta bila n. pr. dva slovenska poslanca-jurista, toda strankarska strast dr. Gregorčiča ni dopuščala imenovati v kuratorij sposobnih mož, o ne, ampak poslati tje dva iz klerikalne stranke; če kaj vesta in znasta, to je postranska reč.

Bolko s prvega početka sploh ni vedel, kaj je to: deželni hipotečni zavod; moralo se mu je raztolmačiti. In ta mož je bil v kuratoriju nekaj časa celo predsednik.

Ali se je nesejo denar. . . . V tej prijetni laški družbi je bil Bolko tako ponosen na svojo čast, da je »pozabil« na svoje slovenstvo ter se podpisaval po laško: curatore. Ta deželni zavod daje tudi nekaj sto kron letne podpore nesramnemu, Slovence žalečemu laškemu listu „Corriere“. Bolkotu in Lapanji se je zdelo to čisto v redu. Take poslanca smo imeli v minolem deželnem zboru.

Jako drag „kurator“ je bil poslanec Janez Lapanja iz Kobarida. Seje so bile vsak teden, in Janez Lapanja je hodil iz Kobarida v Gorico „sejati“. 3 dni so mu računali za pot iz Kobarida in nazaj ter zamudo v Gorici. Vsak teden je zaslužil spotečka 105 K, kar znaša na leto, ki ima 52 tednov, 5460 K. Ali je bil toliko vreden Janez Lapanja?

Tej potratu, temu zametavanju deželnega denarja smo se postavili v „Soči“ po robu. Imelo je naše prizadevanje kasneje uspeh, da ni bilo toliko sej. . . .

Tudi so pomagali klerikalci „kmetoma“ Bolkotu, ki je že tako bogat, da je vlek lep denarce za seje, in Lapanji, da je imel plačo kakor kak visok uradnik. Pravemu kmetu je pomagano malo ali nič, tako pač, kakor odločajo Lahi.

Zato pa je vsa baharija z deželnim hipotečnim zavodom od klerikalne strani le grdo sleparstvo in nič drugega.

Četrto zasedanje.

Deželni zbor je začel zborovati zopet 21. septembra 1904. V drugi seji je povedal dr. Tuma neustrašeno in moško deželnemu glavarju v brk, kako nesramno se slepari Slovence v c. kr. kmetijskem društvu, kateremu je predsednik sam deželni glavar dr. Pajer. Vse je molčalo v deželni zbornici, kar poparjeni so bili njegovi zvesti zavezniki, tako so pekla opravičena očitanja. . . .

Napredni poslanci so stavljali v tem dolgem zasedanju v seji za sejo različne interpelacije, ki so se dotikale vsestranskih naših potreb, zlasti še poljedelstva živinoreje, kozjereje, pogozdovanja, regulacije Soče, pospeševanja produktivnosti itd. Vse te interpe-

lacije so bile dobro premišljene in temeljito podprte.

Pri napravi deželnega hipotečnega zavoda se je izkazalo na upravnih troških 16.000 K; to so dela, katera so napravili le laški obrtniki. Slovence so popolnoma prezrli. Na interpelacijo dr. Tume o tej stvari je dr. Pajer lepo odgovoril, da se deželni odbor ravna po določbah in izkušnjah. Sokriva slovenska deželna odbornika sta — molčala. Dr. Treo je v IV. seji utemeljil svoj važen predlog gledé ustanovitve melioracijskega zaloga za izpremembo pašnikov na krasovitih tleh, Strekej pa, da naj začne vlada racionalno izvrševati zakon protiponarejanju vina.

V prvih štirih sejah pa so Lahi že lepo nabirali za Furlanijo. Nabrali so hitro 4000 K za pelagor, 5800 K za malarijo, za kal v Vilešu 500 K, za vodnjak v Ložah 400 K. Kar tako vmes! Glavno je prišlo na koncu.

Naprednjaki so zahtevali ustanovitev deželnega melioracijskega zaloga, da se začne sistematično in organizatorično delo. Kaj pomaga n. pr. če se pri eni ali drugi reki utrdi en breg, drugega pa pušči. Ne nastane nič trdnega, nič se ne doseže. Denar je vržen proč. Ali takoj na to se je pokazalo, da pojde v tem pogledu po starem naprej. Sprejeli so delno premembo zakona o odpeljavi Mondina v „Isonzato“ v Furlaniji; povišali so znesek za 6000 K, ne da bi se oziralo na omenjeno potrebo enotnega načrta o regulacijah v nižini.

Prišel je bil na razgovor tudi deželni hipotečni zavod. Glavno je bilo tu potrditev ravnatelja. Radi imenovanja se je bilo prijelo trdo v javnosti odbornika Berbuča. Podal je bil na to v „Gorici“ posebno izjavo, v kateri je rekel moško, da spregovori o tem na merodajnem mestu. Ali ko je bila prilika v tem zasedanju spregovoriti moško besedo, se je pokazalo, da je Berbuč — figa-mož. Molčal je v obeh deželnih jezikih! Ravnatelj je bil potrjen, kakor je hotel Pajer.

Kako se gospodari v naši deželi, naj dokaže ta-le slučaj: Prispevka k stroškom obrambnih naprav na levem bregu

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev.“

Francoski episal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Prav, gospod Mordaunt, pravi Mazarin, dajte mi ono drugo pismo in sedite.

Mladenič potegne iz žepa drugo pismo, ga da kardinalu ter sede.

Kardinal je vzel pismo, vtopljen v svoje misli, ter ga sukal in obračal v roki, ne da bi ga odprl; toda začel je po svoji navadi izpraševati poslanika, ker je bil iz lastne skušnje prepričan, du mu more malokdo kako stvar prikriti, kadar ga on izprašuje in gleda hkratu s svojimi očmi.

— Gospod Mordaunt, vi ste pač še mladi za ta težki poslaniški posel, pri katerem padejo včasih najstarejši diplomati.

— Monseigneur, triindvajset let sem star; toda motite se, Eminenca, če mi pravite, da sem mlad. Starejši sem nego vi, dasi nimam vaše modrosti.

— Kako to, gospod? vpraša Mazarin; ne razumem vas.

— Leta trpljenja štejejo dvojico, Monseigneur, in jaz trpim že dvajset let.

— Ah, da, razumem, pravi Mazarin; pomanjkanje; revni ste, kaj ne?

Potem pa pristavi sam pri sebi:

— Ti angleški revolucionarji so sami berači in postopači.

— Monseigneur, nekoga dne bi moral dobiti premoženje šestih milijonov — toda vzeli so mi ga.

— Torej niste nizkega rodu? vpraša Mazarin začuden.

— Ko bi nosil svoj naslov, bi bil lord; ko bi nosil svoje ime, bi čuli eno najslavnejših imen na Angleškem.

— Kako se pa imenujete? vpraša Mazarin.

— Mordaunt, odvrne mladenič ter se pokloni.

— Mazarin je razumel, da hoče poslanec Cromwellov ostati incognito.

Molčal je trenutek, toda med tem trenutkom ga je pogledal še z večjo pazljivostjo nego ga je bil pogledal prvokrat.

Mordaunt je ostal nedostopen.

— Vrag vzemi te puritance! pravi Mazarin sam pri sebi, ti ljudje so sklesani iz marmorja.

Nato pravi glasno:

— Toda imate pač sorodnike? vpraša.

— Ostal mi je eden, da, Monseigneur.

— In vas podpira, ne?

— Trikrat sem ga prišel prositi pomoči, in trikrat je ukazal svojim slugam, zapoditi me.

O, moj Bog! moj dragi gospod Mordaunt, pravi Mazarin, misleč, da malo omeči mladeniča s svojo hlinjeno milosrčnostjo; moj Bog! kako me zanima vaša povest! Torej ne poznate svojega rojstva?

— Poznam ga še le malo časa.

— In dokler ga niste poznali?...

— Sem se smatral za zapuščeno siroto.

— Torej niste nikdar videli svoje matere?

— Pač, Monseigneur; ko sem bil otrok, je prišla trikrat k moji dojilji; ko je prišla zadnjikrat, se je spominjam, kakor da bi bilo danes.

— Dober spomin imate, pravi Mazarin.

— O, da, Monseigneur, pritrdi mladenič s tako čudnim glasom, da je čutil kardinal, kako mu je spreletel mrz žile.

— In kdo vas je vzgajal? vpraša Mazarin.

— Neka francoska dojilja; ko sem bil star pet let, me je odslovila, ker ni nihče več plačeval zame, ter mi povedala ime onega sorodnika, o katerem ji je večkrat pravila moja mati.

— Kaj je bilo potem z vami?

— Ko sem plakal in beračil po cestah, me je pobral neki minister Kingstonov, me poučeval v kalvinski veri, mi dal vso učenost, kar je je imel, ter mi pomagal iskati mojo družino.

— In to iskanje?

— Je bilo brezuspešno; slučaj je naredil vse.

— In ste zvedeli, kaj se je zgodilo z vašo materjo?

— Zvedel sem, da jo je umoril oni sorodnik s pomočjo štirih svojih prijateljev, a zvedel sem tudi, da mi je kralj Karl I. vzel plemstvo ter me oropal vsega mojega imetja.

— A, sedaj razumem, zakaj služite Cromwellu. Ker sovražite kralja!

— Da, Monseigneur, sovražim ga, pritrdi mladenič.

(Dalje pride.)

Soče v Zdravščini se je dovolilo 2400 K; izvrši naj se delo pod vodstvom hidravličnega urada v Gradšču ob Soči. Z napredne strani se je povdarjalo, da gre tu v glavnem za privatno podjetje; jez z Zdravščini je ovira, ki dela neprilike Vipavi ter vpliva neugodno na celo Vipavsko dolino. Ali dovolilo se je vsejedno 2400 K. Eto, zrcalo laško-klerikalnega gospodarstva!

Ko se je začelo zasedanje bližati koncu, smo se začeli približevati deželnemu kmetijskemu uradu. Za tem je tičala čudna nakana Lahov.

(Pride še.)

Prispevek za nabavo sena.

Velik uspeh poslanca Štreklja.

Karodno-napredni državni posl. Štreklj se je trudil s prvega početka neumorno za kolikor mogoče velik državni prispevek za nabavo sena.

Določeno je bilo 75.000 K za Goriško-Gradščansko in posebej za Trst 5000 K — ali sedaj je narasel prispevek na

140.000 K.

Povedali smo pred časom, da je znesek premajhen. Štreklj se je trudil naprej, bil večkrat pri poljedelskem in finančnem ministru, predlagal memoranda in dosegel uspeh.

Obvestilo o povišku je poslal poslancu Štreklju te dni finančni minister dr. pl. Korylowski.

Ne pišemo k temu komentarja, samo to rečemo: Tako dela za ljudstvo poslanec NARODNO-NAPREDNE STRANKE.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Proračun družbe sv. Cirila in Metoda znaša za bodoče leto okroglo 100.000 K, sicer so potrebe še veliko večje, toda v sled gmotnih razlogov se ne more ustreči vsem zahtevam, saj družba še tako ne ve, kako bo spravila to svoto skupaj. 16.000 K ima čisto nepokritih. Ako pomislimo, s kako silo delajo naši družbi nasprotne družbe, razvidimo, da je pri nas zanimanje še veliko premajhno. Potrebe so vedno večje, ker sili se more ubraniti le sila, toda družba nima sredstev, da bi mogla uspešno nastopiti; to ji bo pa le takrat mogoče, ako se bo zavedal vsak Slovenec, kako važno nalogo ima družba sv. Cirila in Metoda. Družba je izdala narodni kolek, računsko listke, razglednice itd., a žalibog, koliko je v resnici dobrih gostilen, ki ne poznajo, oziroma nečejo poznati računskih listkov; koliko se piše pisem, ki nimajo narodnega koleka in koliko se pošlje razglednic, ki pričajo, da je pošiljatelj pozabil na družbo, na edino obrambo, ki jo imajo Slovenci. Dobro bi bilo, da bi se zavedale podružnice svoje važne naloge in bi širile narodno blago med slovenskim občinstvom. Zelo bi se pomagalo družbi v gmotnem oziru tudi s tem, če bi podružnice priredile vsaj po eno veselico ali predstavo družbi na korist. Ako pa že podružnica sama ne priredi, naj pa vsaj skuša vplivati na razna društva, da bi dala pri prirejanju veselice vsaj nekaj čustega dobička družbi sv. Cirila in Metoda. Tudi družbinabiralnik naj bi opominjal veselo omizje na važno nalogo, ki jo ima naša družba in da jo je vsled tega dolžan podpirati vsak zavezanec Slovenec po svoji moči. Dobili bomo kmalu, morda že v začetku marca precejšnje število novih nabiralnikov, zato prosimo, da se nam do takrat pošlje naslove dotičnih gostilen, oziroma trgovin, kjer bi nabiralnik dobro deloval. Zanimanje za družbo sicer raste od dne do dne, a upamo, da ko spozna slovensko občinstvo, kako potrebna je ta šolska družba, bo zanimanje zanj še veliko večje. In prav zato je sklenil poseben konsorcij izdajati svoj mesečnik „Slovenski Branik“, ki naj bi pokazal Slovincem delovanje in potrebe naše družbe, delovanje nam nasprotnih družb, sploh boje Slovencev proti potujčevanju. Zato priporočamo ta list kar najtopleje in Vas prosimo, širite ga med Slovenci in pridobivajte naročnikov, naročnina 2 K 40 v naj se pošlje na upravništvo „Slovenskega Branika“ v Ljubljani. Prepričani smo, da kdor bo bral ta list in spoznal žalostne razmere v obmejnih krajih, bo rad pomagal družbi sv. Cirila in Metoda po svoji možnosti.

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Iz Brd, 7. febr. 1908. — „Gorico“ strašno peče, če kdo po pravi strani posegače poslanca Fona. G. dopisnik iz sredine Brd (tu odpade vsako sumničenje na „Sočo“), je imel popolnoma prav, da je povedal posl. Fonu v brke to, kar je za Brda zaslužil; ob enem je umestno tudi, da se je pohvalno izrekel o posl. Štreklju, ki se je, čeravno ne v prvi vrsti poklican, energično potegnil na pristojnem mestu glede ustanovitve poštnega urada v Pevmi. Ako se je — morda — kdo, ko je že bila tozadevna stvar v pravi tir spravljena od napredne strani, zganil, čegava zasluga pa je?

O kakšnih Fonovih zaslugah za naša Brda vsaj mi Brici nič ne vemo; vemo prav dobro le, toliko, da Fonova ožja okolica je zelo važnim briskim zahtevam in težjam nasprotna.

Dejstvo je tudi, da se je od strani, kojo „Gorica“ hvali, več škodovalo v naših Brdih s tem, da se je obljubovalo ljudstvu vsaj v doglednem času neizvedljive stvari, vsled katerih obljub so nastali tupatam neprijetni odnosi med koloni in gospodarji.

Tu, slavna „Gorica“ bi bilo tiho delo na pravem mestu, in ko je vspeh gotov, prinese ga na širokem krožniku na dan; ne pa lahkoverno ljudstvo farbat v politične namene. Me trde briske glave ne verjamemo, da bi poslanec Fon za nas Brice na tihem delal, kajti če spravlja neizvedljive stvari v javnost, koliko raje bi kaj pozitivnega obesil na veliki zvon.

Toliko za danes. Brici imamo še mnogo, mnogo pikantnega na razpolago.

V Goranji Vrtojbi so pokopali v nedeljo Ano Boštjantičevno, ženo predsednika bralnega in pevskega društva „Napredek“. Pogreb je bil ob 4. pop. Društvo je zapelo na kopalnišču ob grobu pokojnice v srce segajočo pesem, in sicer je bilo petje prav izvrstno.

Iz sežanskega okraja.

Iz Sežane. — Občinski zastop v Sežani je imenoval gosp. dr. G. Gregorina za njegove zasluge za občino častnim občanom, ker se odobrava povsodi, kjer poznajo našega vrlega dr. Gregor.

Iz tolminskega okraja.

Tatvina. — Pred kratkim je ukradel neki mladi cigan Mihi Šuligoju v Stopniku zimsko suknjo vredno 34 K in v Dolnji Trebuši Francu Obrekarju 270 K gotovine. — Orožništvo je cigana zasledovalo do Loma, tam pa ni bilo nikakega sledu več in vse iskanje je bilo zaman.

Iz ajdovskega okraja.

V Črnlah je pomagal Franc Volčič neki osebi, da je lažje ušla iz občinskega zapora. — Sedaj pa najbrž s svojim usmiljenim srcem zasluži to, da pride — sam v zapor.

Včeraj je bil ravnatelj v strahu!

Napovedana je bila nova opera. — Vstopnice so bile že dopoldne popolnoma razprodane; opoldne pa je odpovedal nepričakovano — tenorist. — Hripav je! — Zdravnik je predpisal: osem dni v postelji... Kar si domisli ravnatelj, ter hiti v bližnjo trgovino po škafico pristnih Fayovih Soden-skih pastil; pregovori Belinskega, da prevzame nekoliko teh pastil z gorkim mlekom, ostale pa poje pozneje... Učinek je bil čudovit. Na vater je pel Belinski — očarujoče. K temu so pripomogle le Fayove pristne Soden-ske pastile. Škatljica stane K 1.25 ter se dobi po vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralno vodo.

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogrsko: W. Th. Guntzert, Dunaj IV/1. Grosse Neugasse 27.

Zveza narodnih društev.

Narodno-izobraževalno društvo za Režno dolino in Starogoro v Gorici je imelo v nedeljo svoj ustanovni občni zbor. Od „Zveze narodnih društev“ sta se ga udeležila gg. dr. Dinko Puc in dr. Igo Janc. Po odobritvi pravil izvolil se je sledeči odbor: predsednik Špacapan Andrej; odborniki: Avgust Podgornik, Ernest Susič, Andrej Susič, Karol Batič, Ivan

Merlak in Jožef Batič; pregledniki: Jožef Ipavc in Viktor Susič. Za enkrat se naročijo sledeči časopisi: „Soča“, „Edinost“, „Slovenski Narod“ in „Primorski gospodar“. Želimo mlademu društvu kar največ uspeha!

Domače vesti.

Zjednimo se! — Po celem svetu se vrši boj med dvema političnima strankama: med napredno strujo in nazadnjaško, ki se imenuje klerikalna. Ta zadnja je stranka koristolstva, korupcije, in še več takih in enakih lastnosti poseduje, ki niso baš častne.

Tudi na Goriško se je zanesel ta boj, in sicer: po višjem pastirju sv. katoliške cerkve; a sedaj ga nadaljujejo vsi tisti, ki jim ni mar dobrobit slov. naroda. Ta boj dosega visoke dimenzije in hoče vpropastiti naš narod, ako se ne zjednimo vsi, ki smo naprednega mišljenja, v krepko obrambo proti ultramontanskemu, brezverskemu, korumpiranemu in koristolovskemu klerikalizmu, ki želi vkovati naš narod v spono letargije in brezpogojne udanosti vsem tistim, ki se žive od žuljev naših.

V zadnji šestletni dobi je na Goriškem takorekoč cvel klerikalizem, a sedaj hoče obroditi sad. Preprečimo to!

Volilci! Poglejte na prešlo šestletno dobo; ali se ne zgražate nad brezvestno politiko naših klerikalnih kolovodij? Poglejte, kaj so vam zadali v tej šestletni dobi; pomislite na nečuvna hudodelstva nad slovenskim narodom na Goriškem. Klerikalci so prodali vas laški manjšini v deželi; so vas prodali, kakor se proda krava na semnju. In sedaj hočejo take kupčije nadaljevati, dokler ne bo ste narodno in gospodarsko uničeni.

Naštevati mi ni treba vsega, kar se je vprizorilo na vaš rovaš, ker to že itak poznate, omenim pa samo „novi volilni red za deželni zbor“. To je krivica, ki vpije do neba po maščevanju. Dve tretjini Slovencev naj se brezpogojno udsta laški eni tretjini! Kaj, mogoče se zdi našim klerikalnim voditeljem, da ste vi manj vredni kot Lahi, da je en slovenski mož manj vreden kot en Furlan?!

Pred volitvami smo. Kaj nam storiti? Klerikalci že delajo proti nam ter hočejo nas podjarmiti. Oni so že na delu. Zato pa je potreba, da se složimo tudi mi drugi ter jih složni vržemo ob tla. Če ne, bomo morali čez 6 let zopet naštevati udarce, katere dobimo iz deželnega zbora in odbora.

Sklene naj se kompromis za volitve, da se pomete s klerikalno golaznijo.

Naj nas ne ločijo pomisleki, ker časi so resni; drugače bode žel na vsi črti klerikalizem, a ta vrže naš narod v prepad, iz katerega se ne pobere, in tudi če se, pride na dan ves polomljen in treba bo leta in leta, da se spet zazdravijo rane, ki mu jih je začel in mu jih zada klerikalizem, ako se ne združimo vsi kot en mož, in vseh naj bo geslo: Proč s klerikalnim brezvestnim gospodarstvom nad goriškim slovenskim narodom.

Glas z Vipavskega.

Iz sodne službe. — Predsednik okrožne sodnije v Rovinju Fran Dukič je imenovan podpredsednikom deželne sodnije v Trstu.

Imenik veleposestnikov je izšel ravno kar v „Osservatore Triestino“. Veleposestnikov je v tem imeniku 144. Kakor se vidi na prvi pogled, je precej izpuščenih. Zatorej se naproša vse veleposestnike, da se prepričajo, ali so vpisani ali ne, ter če niso, naj reklamirajo vpis takoj.

Reklamacije je vložiti do 24. t. m. na c. kr. namestništvo v Trstu. Preskrbuje pa tudi reklamacije društvo slovenskih veleposestnikov v Gorici, do katerega naj se obrnejo prizadeji.

V Skriljah na Vipavskem se je vršil v nedeljo zaupni sestanek volilcev napredne stranke. Kaj se je vse govorilo na tem sestanku, ne bomo tu pripovedovali, omeniti pa moramo, da se je povdarjalo od vseh strani, da treba skupnega nastopa vseh protiklerikalnih življenj. Povdarjalo se je, da položaj ni neugoden ter da če prevlada trezen razum, se lahko podere klerikalne pozicije ter pribori lepo zmago. Vsestransko se je omenjalo to in izražalo željo, naj se doseže edinstvo čim prej tim bolje. Tak je ljudski glas po Vipavskem. Opaziti je bilo tudi, da na Ajdovskem ni „agrarcev“. To „gibanje“ ni seglo do tje, marveč je ostalo precej

daleč proč, tako da se le nekaj govori o neki „agrarni“ stranki v ožji goriški okolici. Pаметen kmet je imenoval „agrarno“ stranko majhno dete, katero nima življenja. Vsi obsojajo dvojno pot ter kažejo na skupen nastop. Ljudstvo misli zdravo, ali pa se bo upošteval ta glas, kakor zasluži?!

Smrtna kosa. — V Solkanu je umrla gospa Ana Korsič, rojena Mozetič, v visoki starosti 88 let. Žalujoci rodbini naše sožalje!

Klerikalci na delu. — Klerikalci so imeli v nedeljo 8 shodov. Fon je bil v Brdih; govoril je na Sovenci pri St. Ferjanu, prej v Kojsem po maši. Prišlo ga je poslušat precej ljudi, ker je izbral primeren čas baš po maši. Če pa misli Fon, da so vsi tisti klerikalci, se presneto moti. Klerikalci bobnajo zlasti z udeležitvijo na Sovenci. Tam je bilo res precej ljudi, sicer ne toliko, kolikor kričijo klerikalci, ali treba vpoštovati, da je prišlo obilo mladine, ki je čakala plesa. Obilo je bilo radovednežev, ki so pričakovali, da jim predloži Fon rešeno kolonsko vprašanje. Pa razočarani so se vračali s shoda ter rekli, da Fona ne bodo volili. Kolonsko vprašanje rešuje Fon res imenitno. Napisal je bil par vrst obsegajoč predlog, naj se pomaga kolonom. Pa so se morali muzati v ministerstvih, če je sploh tje prišel ta imenitni Fonov predlog. S takimi predlogi se ne more doseči ničesar, ker taki predlogi sploh ničesar ne povedo. Če bi bilo Fonu kaj za kolone, bi bil moral predložiti natančno poročilo o stanju kolonov, potem bi se moglo začeti šele študirati to vprašanje. Tako je pa tistih par stavkov le debel pesek v oči volilcem. No, Brici so se kmalu otresli tega peska ter vedo prav ceniti Fonovo „delovanje“ za kolone. Tako sodijo, kakor je opisano v dopisih iz Brd v „Soči“. V Brdih Fon ne dobi dosti glasov. O udeležbi klerikalci grdo lažejo.

V Avčah je nastopil slavn kanalški Zega, bivši naprednjak. Ali je kaj povedal, kako zanikerno je gospoderil v sadjarskem društvu? Kdo more voliti človeka, ki je danes naprednjak, jutri agrarec, pojutrišnjem klerikalec? Na glavo bi padli volilci, ako bi volili takega človeka, ki se spreminja kakor lameleon.

Dr. Dermastia prepeljava okoli podgorškega župana A. Klančiča. V nedeljo ga je peljal v Šempas in na Cesto. Klančič bi najbolje storil, da bi ne kandidiral več, kajti on je sokriv na vseh tistih krivicah, katere so zadele goriške Slovence iz deželnega odbora tekom zadnjih 6 let. O Klančiču smo imeli poprej dobro mnenje, ali svoje dobro ime je otemnil v družbi Berbučevi; da sedaj zopet kandidira, je naravnost škandal. Kdor bi volil Klančiča, ta bo škodoval samemu sebi, kakor so si oni, ki so ga volili pred 6 leti.

Kobarid in Bovec sta osrečila s svojo navzočnostjo kandidata Breclj in cerkljanski župan Kosmač. Dolgočasni dr. Breclj in župan Kosmač z maslom nista preveč prikupljiva kandidata. Zato je v gorah za nju tudi le malo ogrevanja.

„GORIŠKA SLOV. MLADINA“ priredi v sredo 12. t. m. ob 8. uri zvečer plesno vajo. Svira orkester. Vstopnina 1 K, dijaki 50. vin, dame, vstopnine proste.

Ženski zbor pevskega in glasbenega društva v Gorici priredi v soboto dne 15. februarja 1908. v dvorani „Trgovskega Doma“ pevski večer s plesom. Vspored: 1. P. I. Čajkovskij: „Priroda i ljubav“, trio in ženski zbor s spremljevanjem klavirja; 2. C. Kjuj: „Zadremaly Volny“, ženski zbor; 3. Fr. Gerbič: „Rožmarin“, ženski zbor s spremljevanjem klavirja; 4. Josip Michl: „Nezakonska mati“, sopran solo s spremljevanjem klavirja; 5. Anton Foerster: „Venec vodnikovih pesni“, polni zbor s spremljevanjem klavirja. Spremlja na klavir g. Ciril Eržen. — Pevovodja g. Josip Michl. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Cene: sedeži I. vrste v parterji ali v galeriji 2 K 50 vin., II. vrste 2 K, III. vrste 1 K 50 v. Stojišča 1 K, dijaki, vojak-nečastniki in člani pevskih društev 60 vin. Vstopnice se prodajajo v prodajalnici gosp. A. Gabrščka v „Trgovskem Domu“, gosp. Ant. Jeretič v Seme-niški ulici in na dan koncerta od 7. ure in pol naprej pri blagejnci. Sl. občinstvo se prosi, da se po koncertu odstrani v spodnje prostore restavracije ali na galerijo, da se dvorana pripravi za ples. Pri plesu svira oddelek vojaške godbe c. kr. pešpolka št. 47. Opomba: Dvorana bo med proizvajanjem zaprta. —

Vlekel shod v Gorjanskem se je vršil v nedeljo. Zastopane so bile vse občine kopenskega okraja. Proglasen je bil za kandidata za deželni zbor v kraških kmečkih občinah Josip Štreklj iz Komna. Za splošno kurijo se je proglasilo za kandidata državnega poslanca Alojzija Štreklja.

Zastopniki kopenske občine so proglasili po dovršenem shodu za kandidata v trgh Andreja Gabrščka.

Redni letni občni zbor „Sokola“ v Gorici se je vršil sinoči „pri jenu“ ob zadostni udeležbi. Zbor je pozdravil v prisrčnih besedah brat starosta dr. Treo, ki je apeliral na mladino, naj se združuje v Sokolu. Poročilo tajnika in blagajnika se je vzelo na znanje. O telovadnici se je bila razvnela obsežna debata. Za starosta je bil izvoljen zopet brat dr. Treo, za načelnika brat Zadel. V odboru so: bratje dr. J. Levpušek, Jakše, Jamšek, Bačnar, Kerševani, Boštjančič; rač. preglednika dr. Podgornik in dr. Janc; zastavonoša Boštjančič, namestnik Leban. Sprejela se je tudi sprememba pravil.

V trgh hočejo klerikalci kandidirati bivšega bovškega župana L. Jonka. S kandidaturo pa pridejo na dan šele v zadnjem trenutku. Nò, g. Jonko ne bo poslanec slov. trgov.

„Agrarni voditelji“ zbirajo dan na dan v Gorici in postavljajo kandidate. Ti „voditelji“ nočejo pa nič prav slišati o kakem skupnem nastopu. Tako se postavljajo v navskrižje z volilci po deželi; kajti „voditelji“ in v bližnji okolici jih je par, ki trobijo v „samosvojen“ rog kar naprej, dasi ve vsak pameten človek, da se na ta način le vzdržuje razcepljenost, ki koristi edinole klerikalcem.

Na kolesarskem plesu dne 25. pr. m. so preplačali na vstopnini sledeči gospodje: odsek slov. trg. pomočnikov K 10, dr. Treo K 10, Drutovka Rudolf K 10, Zajec V. K 4, Černetič K 3, Hedžet K 3, Živic Al. K 2, Zornik J. K 2, Stepančič K. K 2, Klančič Milan K 1, A. Mozetič K 1, Rozina K 1, Jeretič Albin K 1, dr. Puc K 1, Mozetič Josip K 1, Rusjan K 1, Saunig Iv. K 1, Boltar Albert K 1, Dekleva hotelir K 1, Mozetič J. K 1. Ker se niso vdeležili plesa, so poslali: g. J. Medved K 2, Vižintin čevljar K 2, Makuc Ferdo K 2, Ivan Budihna K 2. Srčna hvala darovateljem. Odbor.

Knjižničarjem v licealni knjižnici v Gorici je bil imenovan, kakor smo poročali, gimnazijski katehet Cleri. Da taka služba ni všeč Cleriju, je razumljivo. Zategadel se je odpovedal. Ali to pa nadškofu ni bilo prav, ker noče, da bi bil Cleri še naprej katehet, marveč hoče, da pride Cleri za knjižničarja, da bi po tej poti gospodaril v licealni knjižnici nadškofski ordinarij, katehet pa bi bil zagrizeni dr. Srebrnič, ki naj bi vzgajal mladino na gimnaziju prav po intencijah ultramontanstva. Cleri je bil pozvan v ordinarijat, kjer je moral podpisati reverz, da sprejme službo knjižničarja ter ostane knjižničar. — Nò, lepe reči! Krasnim časom se bližamo. Škofov prst se utika v gimnazij in v knjižnico, nikogar pa ni, da bi ga pošteno krcnil, da bi se ne utikal v reči, ki ga nič ne brigajo.

Orožništvo je pripeljalo v goriške zapore pohajča Franca Spiček s Kranjskega in Avgusta Latritsch iz Borovelj na Koroškem. — Pri zadnjem so našli zlato in srebrno uro, zlato in srebrno veržico, zlat prstan, 1 zlat za 50 frankov, itd. Latritsch trdi, da je vse to kupil. — Sedaj je v preiskavi, kje je vse to dobil, ker so vse njegove izpovedbe — kakor se je dokazalo — sama laž.

Vlaka sta se vstrasila dva konja ter začela teči, kar se je dalo. Voznik pa je bil 13-letni deček Just Colja iz Škrbine. Deček je pri tem padel pod voz ter si zlomil obe nogi. Sedaj se nahaja v tiskajšnji bolnišnici.

Paš hodi po svetu Louis Bernard, znan pod imenom roi de marcheurs. Od 1. novembra 1907. je prehodil Belgijo, Francosko, Švico, severno Italijo. V soboto je prišel v Gorico ter odšel v nedeljo v Trst, od tam pa v Carigrad. Bernard ima 22 kolajn.

Gorelo je v hiši št. 20. v Gledališki ulici v prostorih soc. demokratične organizacije. Škode je par sto kron.

Dobro domače zdravilo. Med domačimi zdravili, katere se uporablja pri prehlajenju itak kot pomirjujoče sredstvo, je najbolj priporočljivo Liniment. Capsici comp. s sidrom (namoestilo za „Anker-Pain-Expeller“), katero

izdeluje Dr. Richterjeva lekarna v Pragi. Cena je nizka: 80 v, K 1.40 in 2.— za steklenico; steklenica je v elegantni skatljici ter označena s sidrom.

Trgovsko - obrtne in gospodarske vesti.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani. — V službo se sprejme: 1 poslovodja manufakturne stroke, 2 poslovodja mešane stroke, 4 knjigovodje in korespondent za Ljubljano, 2 poslovodja in korespondent za deželo, 1 potnik, 1 kontorist, 4 pomočniki mešane stroke, 3 pom. specerijske in delikat. stroke, 3 pomočniki železninarske stroke, 1 pomočnik železninarske stroke, 2 kontoristinja z daljšo prakso, 1 blagajničarka star. moč, 4 prodajalke, 5 učencev.

Službe iščejo: 3 kontoristi, 1 knjigovodja, 1 potnik, 14 pomočnikov mešane stroke, 5 pomočnikov specerijske stroke, 3 pomočniki manufakturne stroke, 2 pomočnika železninarske stroke, 2 pomočnika modne in galant. stroke, 14 kontoristinj, 6 blagajničark. — Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

„Trgovsko izobraževalno društvo“ v Trstu vabi svoje člene in interese na shod, ki ga sklicuje v smislu § 2, 1. društvenih pravil v društvenih prostorih via S. Francesco št. 2, v sredo dne 12. t. m. ob 9. uri zvečer s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Kaj nam je storiti proti žuganju bojkota naših jestvinčarjev? (Poroča gosp. dr. Rybač). N. B. Na ta shod so posebno vabljeni naši državni poslanci, slovensko časopisje in trgovske organizacije v Ljubljani, Gorici, Celju, Mariboru in Kranju.

Postopanje nemške trdke Heinrich Franck napram slovenskim trgovcem se mora označiti kot skrajno izživajoče. V zadnjem času pošilja ta trdka svojim odjemalcem odprte dopisnice v obvestilo, da pošlje svojega potnika v kratkem na obisk. Obenem pa se ta ultranemška tovarna priporoča slovenskim trgovcem kot najstarejše jugoslovansko podjetje svoje stroke. S tako trditvijo se hoče prikupiti slovenskim trgovcem ter škodovati domačemu podjetniku g. Ivanu Jebačinu, ki je ustanovil „Prvo jugoslovansko tovarno kavnih surogatov“ v Ljubljani. Ako trdka Franck imenuje svojo tovarno v Zagrebu najstarejše jugoslovansko podjetje te stroke, tedaj zataji predvsem svoje rajhovsko pokolenje, vdrugič pa hoče zanikati dejstvo, da je že mnogo let prej obstojala v Ljubljani neka druga, tudi nemška tovarna za kavne primese. Torej se trdka Frank niti po narodnosti niti po letih ne more imenovati ustanoviteljica prve take jugoslovanske tovarne. Edino res narodno podjetje te vrste je „Prva jugoslovanska tovarna za kavne surogate“ v Ljubljani, ki podpira slovenska in hrvaška narodna društva in od katere je „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ zopet prejelo prispevek 100 K. — Slovenske trgovce pa opozarjamo, naj se ne dajo pralepiti od nemške tovarne in naj v bodoče še z večjo vnamo sebi in slovenskemu narodu v korist naročijo samo izvrstno „Zvezdno“ kavino primes (cikorijo).

Tedaj za šivilje priredi v Gorici društvo za pospeševanje male obrti, in sicer prihodnji mesec. Oglasiti se je v pisarni zavoda, ulica Morelli št. 37. do 22. t. m.

Električno železnico Matulje-Volosko-Opatija-Lovran so izročili v nedeljo javnemu prometu.

Politični pregled.

V ogrski delegaciji je imenoval hrvatski delegat Babić-Gjalski trozvezo nenaravno skupino. Zveza z Nemčijo je nasproti naravi obeh držav. Delegat Zichy je rekel, da če hoče dobiti Avstro-Ogrska na Balkanu trdna tla, mora opustiti preziranje čustev slovanskih narodov.

Razne vesti.

Škof Flapp tožen v Rimu. — Pred kratkim smo prinesli po puljskem „Omnibusu“ vest, da sta puljski prošt Zanetti in rovinjski župnik Rocco tožila škofa Flappa v Rimu, da podpira laški liberalizem. Zanetti je zdaj poslal „Omnibusu“ popravek, da to ni res. Nato pripominja imenovani list sledeče: Da obstoja med Zanettijem in Flappom nasprotje, je več jasnih dokazov. Jasen dokaz je n. pr. v

slučaju popa Matića, Flappovega protežerja. Zakaj ni hotel mons. Zanetti javiti škofu dogodka skrajne nekorektnosti, ko je Matić prezrljivo odbil Zanettijevo pismo in zaprl Mikoviloviču vrata ter odrekel mu pogreb njegove hčerke? Zakaj je rekel Mikoviloviću, naj on pošlje pismo škofu? Ni li res, da se je svoj čas Zanettijev organ „L'Avvenire“ boril proti imenovanju sedanjega župnika v Vodnjanu? Nečemo trditi, da je v tem slučaju Zanetti dobil nalog od zgoraj, konstatiramo samo da vobče vselej, kadar se govori o naših duhovnikih, pride nalog iz Poreča: La si invita di retificare tosto... a da bi kateri časopis pisal, da je kak „liberalni“ duhovnik ubil človeka, bi o kakem popravku ne bilo niti sluha.

Tovarna lokomotiv v Dun. Novem mestu je odpustila radi stavke 2800 delavcev.

V Galliji so velikanski snežni zameti. Železniške zveze so pretrgane. S Češkega prihajajo poročila o velikih snežnih zametih.

V Čikagu so izvršili anarhisti v zadnjih šestih tednih 6 umorov.

31 žrtve sneženega zameta. — 20 stotnijo pehotnega polka nekega francoskega regimanta je v Algeriji in sicer v Fort Hassa iznenaden snežen vihar, kateri je uničil dva podčastnika, dva korporala in 30 mož.

Nesreča na železnici. — V Oncarnau v departementu Finisterre na Francoskem zidajo novo železnico. V torek so skočili trije vagoni s petnajstimi delavci iz tira in padli v morje. En delavec je utonil, dva sta težko ranjena.

Ponaroben denar v kitari. — Na kolodvoru v Tiflisu so aretirali moža, ki se je sumljivo vedel. V kitari so dobili pri njem ponarejenih kreditnih papirjev za 60.000 rubljev.

Strašna tragedija zapuščene žene. — Zakonska Couaillard v Parizu sta živela v vednem prepiru, vsled tega je žena zapustila s svojima dvema sinoma moža, dobila službo pri pošti in slabo preživljala sebe in svoja otroka. Ker sta bila otroka bolna, ni mogla točno opravljati svoje službe, in bila je začasno odstavljena za štiri dni, kar jo je tako presunilo, da je dala otrokoma piti strup, in ko je opazila, da sta mrtva, je še sama izpila, kar je ostalo strupa. Zjutraj so ušli ljudje v stanovanje in dobili tri mrtlice.

Znižanje vozni cen na državnih železnicah leta 1908. je dovolilo železniško ministerstvo za izlete, ki jih prirede šole, društva in druge družbe v proslavo cesarjevega vladarskega jubileja.

Koliko dobička ima pošta od pozabljenih ljudi. — Največ dobička dajejo pošti pozabljeni in raztreseni ljudje, ki ne napišejo na svoje pošiljke pravih ali dovolj natančnih naslovov ali pa sploh pozabijo napisati naslov. Leta 1906/7. je preostalo svetovni pošti 29 1/2 milijonov takih pisem in drugih poštnih pošiljatev. Po določenem času namreč zapade pošti vse to, kar ni mogoče dostavljati ne odpošiljatelju, ne tistemu, ki mu je pošiljatev namenjena. Zapadlih 29 1/2 poštnih komadov je obsegalo razna plačilna sredstva, namreč banke v vrednosti 330.000 K, nadalje čeke, menice in znamke za 13 1/2 milijonov mark, skupno torej skoraj 14 milijonov mark. Čudno je, da število pozabljenih in raztresenih ljudi narašča z vsakim letom. Seveda je treba vedeti, da je imela svetovna pošta v upravnem letu 1906/7. v prometu 4800 milijonov poštnih komadov, med temi je bilo 2800 milijonov pisem, 112 milijonov tiskovin, 830 milijonov dopisnic in razglednic itd. Iz tega je tudi razvidno, kak velikanski pomen ima danes pošta posebno za trgovino in promet.

Naznanilo.

V nedeljo, dne 16. februarja t. l. ob 3. uri popoldne se vrši v prostorih „restauracije Marzini“ v Gorici

občni zbor

za ustanovitev

„društva trafikantov tobaka“

za pokneženo grofovino Goriško-Gra-diščansko na Primorskem.

Pričakuje se obile udeležbe od strani vseh interesentov

ODBOR.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinnejega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno posrežbo

po jako zmernih cenah.

Dr. E. Volčič v Novem mestu (Rudolfovo :: Kranjsko) je uredil in izdal:

1. Civilno-pravdni red in sodni pravilnik z drugimi civilno-pravdnimi zakoni. — Knjiga je popoln zbornik pravil označene vrste; koncem tvarine je obširno stvarno kazalo v slovenskem in hrvaškem jeziku. — Obseg XII. in 909 strani; cena vezani knjigi 8 K, poština 55 v.

2. Odvetniška tarifa določila v slovenskem in hrvaškem jeziku pred sodišči; sodne pristojbine. Obseg 75 strani (20 tabel); cena 1 K 80 v. — Knjigi se dobivata v „Slovenski knjigarni“ A. Gabršček v Gorici.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnimi obratom izdeluje: rakete, bengalične ognje, rimske sveče, kolesa itd. itd.

Posebnost: papirnati topiči.

Nadalje priporoča: jubilejne transparente v velikosti cm 120 x 200 s podobo cesarjevo in v velikosti cm 100 x 150 z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik Gorica, tekališče Frana Jos. 34.

Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.

Stavbinski polir

spreten in zanesljiv dobi stalno delo pri stavbinskem mojstru:

Robertu Smielowski v Ljubljani.

CHRISTOFLE & Co. Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj,
namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone
gospodinjstvo itd.

G. kr.

Christofle & Co. Dunaj I. Opernring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupeh. — Kot jamstvo
svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun pošne hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907.
se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z
enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojil-
nica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadržnikom na vknjižbe po 6%, na varščino
ali zastave in na menjice po 6½%; za čas denarne draginje ½% višje.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6%.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadržnikov 1823 z deleži v znesku
104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila:
1.617.190.37. — Reservni zaklad: 82.382-63. — Vrednost hiš:
112.328-—

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga
imate, omislite si najnovejšo marko
»Original-Viktoria« in najboljšega
izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se
prepričala da ostane »Original« le
najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še
po 15-letni
uporabi brezsumno.

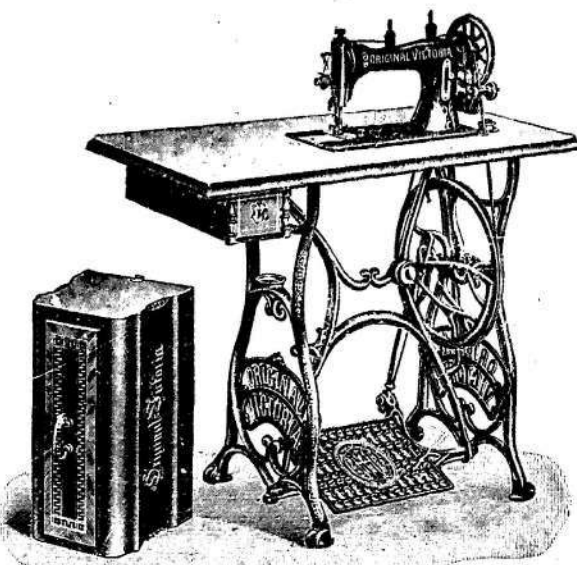
Original-Viktoria stroji so nepre-
kosljivi
za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpri-
pravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje).
Tvrda stavi na razpolago strankam
učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najbo-
ljejši izde-
lek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.
Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat
si pred nakupom »Original-Viktoria
stroje.

Edina zaloga »Original-Viktoria«
trojev in drug. šivalnih strojev, dvokoles
»Puch«, orod. aunicije in vseh lovskih
priprav pri tvrdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

[Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)]

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

== SVETOVNO ZNANI ==

FERNET-BRANCA

BRATOV BRANCA V MILANU

ledini lastniki načina za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta!

Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni

Žene!

Ako trpite na strjenju krvi in na po-
dobnih boleznih, tedaj pišite na P. Ziervas-a
Kalk 244 pri Kolinu ob Reni.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem:

„Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše
sredstvo je učinkovalo že 5. dan.“

Gospa L. v M. piše: „Priporočala bom vsakomu
Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez
njega.“

Arhitekt S. v M. piše: „Za izbornu postrežbo
se zahvaljam. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po
3-dnevni rabi brez bolečin učinkovalo.“

Proti pošiljavi 1 marke nemške veljave (tudi
v znamkah) pošljem knjigo: „Motenje perjode“ spisal
dr. Med. Levis. — Pojasnila brezplačno.

Za odgovor naj se priloži znamko.

V najem se odda s 1. aprilom

znana stacuna gosp. Josipa Hönig
v Kanalu na trgu.

Natančneje se izve pri gosp. Ivanu
Rauter, postajenačelniku v Bohinjski
Bistrici.

Trgovina z vinom in žganjem na debelo pri Sv. Luciji ob Soči.

Za pristnost vina se jamči. Razpošilja se od
56 litrov naprej.

CENE ZMERNE.

Za obila naročila se toplo priporoča

Franc Fon, lastnik.

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,
v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostege in naj-
finejega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.
Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
žima in platno.

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej
le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: **Caprasole - Koza s solncem.** Poskusite in sodite!
Svoji k svojim!